

Til lovforslag nr. L 67. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 21. december 1979*)

Forslag

til

Lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme

§ 1. Af ejendomme, der må anses for benyttet til landbrug, jfr. § 33, stk. 1, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, svares i 1980 grundskyld til staten. Grundskylden beregnes med 7 promille af den grundværdi med fradrag for forbedringer, jfr. samme lovs afsnit C og D, som er ansat for ejendommen ved 16. almindelige vurdering eller en senere omvurdering. § 26, stk. 1 og 2, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme finder tilsvarende anvendelse.

§ 2. Såfremt ejeren over for vurderingsmyndighederne godtgør, at ejendommen efter den i § 1 omtalte vurdering har skiftet anvendelse, så den ikke længere kan anses for helt eller delvis benyttet til landbrug, ophører afgiftspligten fra udgangen af det kvartal, hvori den ændrede benyttelse har fundet sted. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler. Vurderingsrådets afgørelse kan påklages efter de i afsnit G i vurderingsloven og kapitel 4 i skattestyrelsesloven fastsatte regler.

§ 3. Ejendomme, som er fritaget for at svare kommunal grundskyld i medfør af § 7 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, er fritaget for at svare grundskyld til staten.

§ 4. Ejendomme, der på tidspunktet for ikrafttrædelsen af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom omfattedes af bestemmelsen i § 14, stk. 7, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, fritages for at svare grundskyld til staten af den del af ejendommens grundværdi, der svarer til det i samme

bestemmelse nævnte differencebeløb, såfremt de i § 6 B i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme anførte betingelser er opfyldt.

§ 5. Såfremt ejendommen ud over den landbrugsmæssige benyttelse i væsentligt omfang benyttes til andet end landbrug, svares grundskylden alene af den del af grundværdien, der svarer til den landbrugsmæssige benyttelse. Vurderingsrådet foretager den fornødne fordeling af grundværdien og af fradraget for forbedringer, i det omfang rådet er bekendt med, at ejendommen benyttes til andet end landbrug, og ellers efter ejerens begæring. Vurderingsrådets afgørelse kan påklages efter de i afsnit G i vurderingsloven og kapitel 4 i skattestyrelsesloven fastsatte regler. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for fordelingen.

§ 6. Grundskylden betales i 3 rater, der forfalder den 1. maj, 1. august og 1. november 1980 med betalingsfrist til den 20. i forfaldsmåned. Grundskyld under 100 kr. opkræves ikke.

Stk. 2. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes det resterende beløb med 1 pct. månedlig for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, indtil betaling sker.

Stk. 3. Skatter og renter, der ikke er betalt rettidigt, tillægges udpantningsret. Udlæg foretages af de af kommunerne ansatte pantefogeder, og inddrivelsen sker i øvrigt efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Stk. 4. De i § 29 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme fastsatte

Min. f. sk. og afg. Skd. 4. j.nr. 21-1/1979.

*) Se FT: 1347, 1931, 2639, 3120; A: 649; B: 307, 355; Lov nr. 541 af 28. december 1979.